

Les autores i autors d'Asterisc Agents han triat un fragment d'alguna de les seves obres amb la voluntat de fer més passadors aquests dies de reclusió forçada.

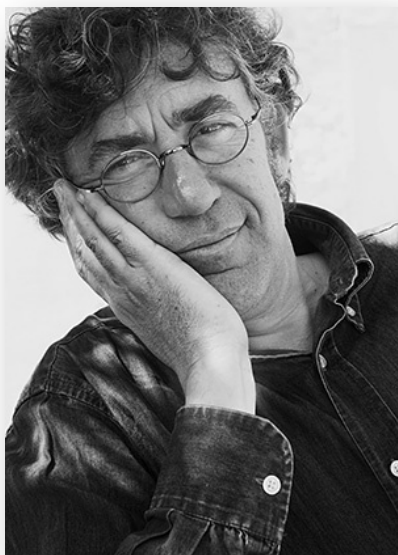
#Asteriscsquedaacasa
#Cadadiaunfragment

David Nel·lo i Mercè Canals, *Contes del món per anar a dormir*
(Cruïlla, 2020)

EN PARAULES DE L'AUTOR

“M'agradaria que escolteu aquest conte i que després canteu,
com el sabater, perquè qui canta, el seu mal espanta.”

David Nel·lo

LA CANÇÓ DEL SABATER

Un humil sabater ataconador vivia en el soterrani d'un gran edifici a París. Es passava tot el sant dia treballant, començava a trenc d'alba i no plegava fins a la nit, perquè havia de guanyar prou diners per mantenir la seva família. Però tot i això era un home feliç en la seva cofurna, i cantava sense parar mentre ataconava les sabates velles.

Al primer pis, damunt del soterrani, hi vivia un home molt ric. Tenia un munt d'habitacions espaioses i assolellades. Vestia roba elegant i sempre menjava coses bones. I malgrat això, mai no estava content. Es passava tota la nit amoïnada pels seus diners; rumiava com podria guanyar-ne més i tenia por que li robessin els que tenia. Sovint no s'adormia fins a la sortida del sol.

Així que s'havia fet de dia, el sabater es posava a treballar. I mentre adobava les sabates amb el cuir i el martell, cantava a cor què vols. La seva cançó pujava com un núvol fins a les habitacions de l'home ric i el despertava.

—Això és insuportable! —protestava l'home ric—. De nit no puc dormir perquè em preocupo pels meus diners, i de dia tampoc perquè les cançons d'aquest ase de sabater em molesten. Si ell tingués tants maldecaps com jo, estic segur que no tindria ganes de cantar. He de trobar la manera de fer-lo emmudir.

I vet aquí que l'home ric va seure i va rumiar i rumiar. «Vejam», va dir-se, «què és el que capfica més els homes? Els diners, és clar! Alguns homes s'amoïnen perquè en tenen massa pocs. El sabater s'accontenta amb els que té i és l'home més feliç que conec. D'altres es preocupen perquè tenen massa diners. Aquest és el meu problema. Em pregunto si el sabater també es preocuparia si tingués massa diners. Quina pensada! Ara ja sé què faré!»

Al cap d'un moment l'home ric va baixar al soterrani del sabater.

—Bon dia, en què puc servir-vos? —va preguntar el sabater, estranyat de veure un home tan ben vestit en el seu modest talleret.

—Bon home, t'he portat un regal! —va anunciar l'home ric; i tot seguit va oferir un portamonedes de pell a l'ataconador.

Quan el sabater va obrir la bosseta, va veure que a dins hi havia un munt de monedes d'or.

—No puc acceptar aquests diners —va dir el sabater—. No he fet res per guanyar-me'ls!

—I tant que sí! —va respondre l'home ric—. Te'ls has guanyat amb les teves cançons. Ets l'home més feliç del món.

Després, sense ni tan sols esperar que el sabater li donés les gràcies, l'home ric va sortir del taller.

El sabater va abocar les monedes d'or damunt la taula i les va comptar. Ja n'havia comptat cinquanta-dues quan va veure un home que passava pel costat de la seva finestra. De seguida va amagar les monedes a la butxaca del davantal i va anar al recambró per poder-les comptar sense que ningú el veiés. Va apilar les monedes sobre el llit. Eren tan daurades, tan resplendents! En tota la vida mai no havia vist tants cèntims junts. Mira que miraràs, fins que l'habitació sencera li va semblar daurada i brillant com les monedes. Les va tornar a comptar; més a poc a poc.

—Cent peces d'or! Soc un home ric! On podria amagar tants diners?

D'entrada els va amagar als peus del llit, sota les flassades; així els podia veure des del seu tamboret d'ataconador.

«Fan un bony sota les flassades», va pensar. «Potser algú altre ho veurà i me'ls voldrà robar. Val més que els posi sota el coixí.»

Mentre amagava les monedes sota el coixí, la seva dona va entrar a l'habitació.

–Què li passa al llit? –va preguntar-li ella.

Al sabater li va agafar un cop de geni, i la va fer fora de l'habitació a empentes, escridassant-la amb paraules gruixudes. Era la primera vegada a la vida que li parlava grollerament.

A l'hora de dinar el sabater no va tastar ni un mossada. Tenia por que algú li robés el seu tresor mentre ell era a taula. Al vespre encara va ser pitjor. No va dir ni più a la seva dona durant tot el sopar. Va ficar-se al llit amoïnat i temorós. Va estar tota la nit regirant-se sense poder dormir; perquè tenia por de despertar-se i trobar que li havia desaparegut tot l'or.

Van passar els dies i el sabater ataconador cada cop se sentia més desventurat. Patia pels seus diners, dia i nit. No confiava en la seva dona. No confiava en els seus fills. Ja feia temps que no cantava i quan obria la boca, només era per dir coses desagradables. El seu cor s'havia tornat tan dur com aquell or daurat.

En canvi, al pis de dalt, l'home ric era feliç.

«Això sí que ha estat una bona idea», es deia a si mateix. «Ara puc dormir tot el sant dia sense que em desperti la cançó de l'ataconador.»

Durant tot un mes el sabater va amoïnar-se per les seves cent monedes d'or. Cada cop estava més pàl·lid i prim, i la seva dona i els seus fills estaven molt tristos. Al final, el sabater no va poder suportar-ho més, va cridar la seva dona i li va explicar tot el que havia passat.

–Estimat marit –va dir ella– torna-li les cent monedes. Jo no canviaria tot l'or del món per una de les teves alegres cançons!

En sentir allò, el sabater va fer un bot de joia. Va agafar la bossa de pell, plena de monedes d'or; i va córrer cap al pis de dalt, on vivia l'home ric. Va llançar el portamonedes damunt la taula i va cridar:

–Aquí teniu el vostre or. Ja us el podeu confitar. Puc viure sense els vostres diners però no puc viure sense la meva cançó!

El Brandon, que encara estava assegut a la cadira del barber, va tancar el llibre i es va contemplar al mirall: els cabells li havien quedat perfectes.

–Què, senyor Jackson, li ha agradat aquest conte?

El barber Jackson no li va poder contestar perquè...

JA S'HAVIA ADORMIT.

Si vols més informació sobre en **David Nel·lo** i la seva obra,
pots visitar [el seu perfil](#) a la web d'**Asterisc Agents**.

Per saber-ne més:

@: info@asteriscagents.com

WEB: www.asteriscagents.com

TW & IG: [@asterisc_ag](#)